

om, ere jo Bagerne, Kagebagerne og Konditorerne, og for at forstaa Forholdet maa man lægge Mærke til, at disse Ord maa tages i lidt strengere Forstand. Bagerne og Kagebagerne ere Haandværkere, som have Lov til at bage Brød og Kager og sælge disse Varer. Nu ved jeg godt, at man i daglig Tale stundom ogsaa kalder Kagebagerne for Konditorer, men fra Lovgivningsmagtens Standpunkt ere Konditorerne, som er den tredie Næringsvej, Beværtere. Derved ere vi inde paa dette vanskelige Beværteromraade, og derved ere Konditorerne komne til at staa noget anderledes end Bagere og Kagebagere. Men nu var det Meningen, at Konditorerne, som have Lov til ikke blot at beværte med Kager i deres Butikker, men ogsaa til at sælge dem ud af Huset, skulde, hvad det sidste Punkt angaar, følge Trop med Kagebagerne; og derfor skrev vi i Loven af 1908, at Konditorerne skulde vel have Lov til at holde aabent efter Kl. 8 for siddende Gæster, men ikke til at sælge ud af Huset; og man sagde til Bagerne og Kagebagerne, at de skulde høre op med at sælge ud af Huset efter Kl. 8 — for saa vidt de have en begrænset Beværterret, gælder den derimod efter Kl. 8. Der kan være Vanskeligheder forbundet dermed i Praksis, men Loven blev, som sagt, givens for alle. Imidlertid skete det Uheld, at Udtrykkene med Hensyn til Konditorerne var tvivlsomme, og de have ved en Højesteretsdom faaet Ret til mod vor Bestemmelse i Fjor at holde aabent ogsaa for Udsalg af Kager.

Naar Regeringens Forslag nu gaar ud paa, at dette maa forandres for Konditorernes Vedkommende, ere vi alle enige om at slutte os til dette; det vil ogsaa naas baade ved at følge Regeringsforslaget og ved at følge det af Flertallet stillede Ændringsforslag under Nr. 1, kun at man ved dette sidste fastholder det, som var Meningen i Fjor: Lukkebestemmelsen ens for alle, Lukning Kl. 8 ogsaa for Konditorerne.

Jeg vil nu meget anbefale, at vi blive staaende derved. Allerede af den Grund anbefaler jeg det, at der er noget underligt i, at man giver en Lov det ene Aar og fraviger den det næste. For det andet af den Grund, at vi i Fjor fastsatte, at disse Bestemmelser behøve en Prøvetid, derfor blev der sat den Revisionsbestemmelse ind, at Loven skulde revideres om 3 Aar. Nu at forkorte denne Frist saaledes, at vi lade Revisionen komme allerede Aaret efter, ser underligt ud. — Endelig taler derfor hele

det Princip, som laa til Grund for Lovgivningsmagtens Indgriben paa dette Omraade. Dette Princip maa vi fra Flertallets Side fastholde overfor Mindretallets Bemærkninger, idet vi kunne sige til dem: Det kan være meget godt [at være godmodig mod Kagebagere og Konditorer, men hvis vi derved gribe ind i Bagernes Interesser, og disse Interesser ere værnede ved en Lovgivningsbestemmelse, have vi ikke Lov til at fravige den for andres Vedkommende uden at give Bagerne samme Ret. Nu har Mindretallet søgt at klare det saaledes, at da Kagebagernes og Konditorernes Salgsret er begrænset til kun at gælde Kager og Konditorsager, vil Mindretallet ogsaa kun give Bagerne Ret til efter Kl. 8 at sælge Kager og Konditorsager, men ikke Brød. Det er imidlertid uigenneførligt i Praksis. Mindretallet siger: Bagerne skulde have Lov til at sælge Kager. Men hvad er saa Kager? Wienerbrød, er det Kager eller ikke? Bagerne have altsaa efter dette Forslag Lov til at sælge en Kage, men vil en Mand købe et Stykke Brød, som ligger ved Siden af, maa han ikke gøre det. Det er uigenneførligt. Hvis man fulgte Mindretallets Forslag i denne Henseende, vilde det i Virkeligheden være — hvad ogsaa Bagerne stærkt have gjort gældende — en Ophævelse af Bagernes Lukkebestemmelser. Man har fra hele Landet sagt til os, at der har været en saadan Velsignelse ved Indførelsen af Lukning Kl. 8, at man nødvendig vil give Afkald derpaa; men gaar man fra Rigsdagens Side hen og bestemmer, at nu skulde Konditorer og Kagebagere have Lov at handle videre efter Kl. 8, saa maa Bagerne bede om at faa ophævet Bestemmelsen for deres Vedkommende. Saa falder altsaa hele Loven for saa vidt bort igen. Det kunde der være Mening i, thi Helligdagsloven, som indfører Lukkebestemmelser for andre næringsdrivende, har jo gjort det saaledes, at baade Bagere, Kagebagere og Konditorer have Lov til at handle om Søndagen, og det var ogsaa det, Regeringsforslaget i Fjor først stillede op, at Lukkebestemmelsen ikke skulde gælde hverken for Bagere, Kagebagere eller Konditorer. Det var der Mening i, men efter den Mængde Ønsker, som man ude i Landet fremsatte, vedtoges det, at Loven ogsaa skulde gælde disse, og saa maa de behandles ens. Ogsaa Helligdagsloven mødte i Begyndelsen Modstand fra mange Sider, og man bebudede, at den vilde gøre Fortræd blandt de næringsdrivende, de vilde lide for store Tab, men jeg tror dog, at dens stringente Gennem-